

Ensenyament

Riinngg!!...

Sona el timbre. Es l'avís per a fer o deixar de fer alguna cosa.

El professor amputa la seva explicació perquè el timbre, per a molts alumnes, és el dret de no haver d'escoltar cap més paraula.

A l'instant s'omplen de nois i noies els passadissos, l'escala, el vestíbul i fins hi tot el carrer. Les empentes, els crits i les corredisses, caracteritzen moltes vegades aquests moments, doncs cal expulsar tota l'energia acumulada durant l'hora de classe anterior.

Mentres, espontàniament surten comentaris:

- una classe menys! uf!
- aquest professor no m'agrada, i... l'asigantura tampoc; res no m'agrada; estic fart d'anar a l'escola.

- avui ha estat interessant la classe. L'hora m'ha passat molt depressa.

- el professor em té mania; sempre m'està avisant i avui m'ha fotut sinç minuts fora de la classe; només es fixa en mi.

- la classe ha anat malament per culpa d'aquells que seuen a les taules del darrera.

- crec que el professor s'hauria d'esforçar a explicar millor les coses.

- (i tot allò que es diu al final de cada classe)

L'entrada altre cop a les aules serà també de molt moviment i soroll i per seure en el reduït pupitre, caldrà passar abans pel damunt d'uns quants d'altres.

La calma necessària per l'ensenyament de la corresponent matèria, no arribarà sense la petició repetida de "silenci" per part del professor.

La classe comença i si per uns l'interès es visible i palpable, per altres es mínim i per tant, esperen amb molta ànsia el riinng del pròxim timbre.

Carai de timbre! Ens avisa que ha transcorregut una hora, però de vegades ens fa moure com automates. Poser canviant el Rinng! per un Clinc-Clonc!.....

No!! el timbre no es el problema, ni tampoc ho és un pupitre ni les escales ni els passadissos, - sino que ho som la gent que utilitzen aquestes coses, i amb aquesta narració al voltant del timbre, només vull donar a entendre que els nois i noies de la nostra escola, tenen com és natural, i més encara en l'edat que es troben, - una necessitat de moviment que no arriben a satifer i que sovint ens planteja problemes d'organització i ordre mínims per poder desenvolupar una classe normal.

Caldrà doncs com a professors i per tant com educadors, que ens plantejem no la manera d'aconseguir que el noi s'estigui quiet i atent en les classes, sino la forma de com conjuguem la seva pròpia manera de ser, amb el treball específic que fa a l'escola, malgrat sigui difícil.

Si el noi rebutja la formació que està rebent, vol dir que hi ha un enfrontament entre el que el noi voldria (i potser no ho sap) i el que se li està donant i si no hi ha una bona relació (comunicació) entre el que ensenya i el que aprent, no hi ha EDUCACIO, sino IMPOSICIO.

Josep Bou
Professor

Mecanica

La rama de la mecanica es uno de los oficios más duros y difíciles que existen pero tambien es uno de los mas bonitos que hay.

Todos creiamos que era mecanica del automovil y no de torneros y algunos se apuntaron a mecanica porque no habia nada mas para elegir. Lo que se debio hacer fue informar de que la mecanica era de tornero y no de automovil.

Tambien el problema que hay es que hay muy pocas maquinas de tallar por que cuando hay que hacer agujeros se forma bastante cola y mientras que se espera se pierde mucho tiempo esperando.

Creemos que debiamos limar menos y aprender a manejar maquinas.

J. Sanchez Martoz
J. A. Pinto, Prieto
A. Pont, T. Chicota
MECANICA-B-